

Nr 192.

Av herr **Nilsson, Bror**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående det statsunderstödda bekämpandet av tuberkulos hos nötkreatur.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 131 till årets riksdag angående det statsunderstödda bekämpandet av tuberkulos hos nötkreatur föreslås, att veterinärs resekostnader vid undersökning med tuberkulin inom tuberkulosfritt område skola — med vissa undantag — gäldas av djurägarna.

Detta innebär ett frånträdande av den uppfattning, varåt de sakkunniga inom lantbruks- och medicinalstyrelsen, vilka utarbetat förslag i frågan, givit uttryck. Dessa anse nämligen att såväl ersättningen till veterinären för dylika förrättningar, utgående jämlikt bestämmelserna i 1 § kungörelsen den 25 november 1938 (nr 700) angående ersättning till veterinär för vissa åtgärder mot tuberkulos hos nötkreatur med fem kronor för varje undersökt besättning och 50 öre för varje inom besättningen undersökt djur, som också reseersättning enligt gällande veterinärtaxa (praktiktaxan) borde utgå av allmänna medel.

Såsom tuberkulosfritt område skulle från början anses Gotland och de sex nordligaste länen, varest redan nu ytterst ringa nötkreaturstuberkulos förekommer. Här skulle den befintliga tuberkulosen rensas ut och kontroll sedermera utövas dels genom slaktkontroll, dels ock genom återkommande undersökningar med tuberkulin. Den sistnämnda kontrollen skulle företagas med långa tidsintervaller, förslagsvis tio år.

Man bör sätta sig in uti huru det skall kännas för en djurägare, som kanske aldrig haft ett tuberkulöst djur i sin ladugård och som alls icke påkallat någon undersökning av sina djur, att likväl låta såväl undersöka djuren som också betala veterinärens resa. En tanke torde också böra ägnas den statens tjänsteman, som skulle komma att få utkräva sin reseersättning under sådana förhållanden.

Skulle djurägaren nödvändigt bidra till kostnaden för en dylik undersökning, vore det vida bättre, om avgiften stipulerades till ett fast belopp, som medicinalstyrelsen ägde utkräva sedan veterinären till styrelsen avlämnat rapport över den utförda förrättningen. Genom ett sådant förfarande bortelimineras också den orättvisa, som kan sägas ligga däri, att avlägset boende djurägare betungades mera än centralt boende, om dessa var för sig skulle betala veterinärens resekostnader.

Enligt departementschefens beräkningar skulle veterinärernas resekostnader för ifrågavarande ändamål under de närmaste åren röra sig omkring 100,000 kronor för att sedan väsentligt avtaga.

På grund av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj :ts proposition nr 131 ville besluta

att veterinärs resekostnader vid undersökning med tuberkulin inom tuberkulosfritt område skola gäldas med statsmedel, och

att anslaget till det statsunderstödda bekämpandet av tuberkulos hos nötkreatur höjes med 100,000 kronor.

Stockholm den 31 mars 1940.

B. A. Nilsson.
